

KDO OPRAVDU VYNALEZL MINISUKNĚŠ?

Pondělí, 23 leden 2012

Před lety jsem seděla v kanceláři s kolegyní Lenkou, původně z Brna, která mi vyprávěla historku o tom, kdo první v Evropě oblékl minisukni. Lenka byla o dost starší než já, talentovaný ročník, a celou pubertu prožila ve válce.

Měla o pět let starší sestru Věru, ke konci války již dospělou, která měla před svatbou. Během války byly všechny existovaly předválečné lístky na potraviny, na hygienické potřeby, obuv, ošacení i látky. Holky se ale chtěly parádit a tak se měly staré šaty, pletené věci se páraly a pletly se z nich nové výrobky a staré zimníky se obracely rubovou, neopotřebenou stranou navrch. Móda byla ovlivněna bídou 2. světové války. Nosily se tvrdé kabáty, úzké sukně s lady délkou, šaty s krátkými rukávy, halenky s límečky, ručníky pletené rozepínací svetříky, boty na klínku a šikmo posazené barety. Krátká mikáda a rudě nalíčené rty ve tvaru srdce byly stále módní, časem se ale vlasy začaly prodlužovat a natáčet na papírky, nosily se kohouty a místo cigarety v dlouhé pišce držely ženy v rukou jehlice a háčky. Vzácností byly hedvábné punočky se šerem, které si ženy chránily jako oko v hlavě a v létě místo nich si na opálená lýtka malovaly tužkou punočky šerem. První nylonky sem pravděpodobně přivezly s americkou armádou. A v té době materiální nouze, se mamince obou holek podařilo na černém trhu sehnat světle zelený hedvábný krepdešín. Právě hedvábní to nebylo, jenom válečná náhranka a ani ho nebylo moc, jen tak na jedno šaty. Lenka na látku uplatila nárok, protože v té době byla samá ruka, samá noha a ze všeho vyrostla a moc toužila po nových šatech - místo toho, aby měla jenom šaty zděděné po starší sestře. Ale máma podle ní rozhodla nespravedlivě, protože prohlásila, že Lenka a uná, šaty by hned někde umazala a krepdešín se nesmí prát, protože by se srazil, musí se chemicky čistit a kde by šlápla benzin na šicí stroj a stejná světle zelená barva bude lépe slušet věrce, která je - na rozdíl od ní - blondýnka. Látka byla světlá šerem, vadlená, šerem, šerem a věrce moc slušely. A te šerem ušly jenom na vhodnou příměsí, a bude přikné poší a věrce se v nich bude moci předvést ve městě poší se dostavilo v květnu. Věra si navlékla za obdivu celé rodiny i potencionálního ženicha šerem a vyrazila se snoubencem na procházku parkem, a nahoru na šerem, pilberk. Jak se to tak někdy v máji stává, najednou se přihnala bouřka, nad šerem, pilberkem se křehly blesky, hrom jim burácel nad hlavou a z táhly se na ně spustily šerem, tš. Nebylo kam se schovat, za chvíli byli oba zmáčení. Ale promáčení nebyli jen také hedvábný krepdešín, který se začal přisobním vody srážet. Sukně se zdrcla nad kolena a pokračovala výš, a výš, a perleťové knoflíčky nevydržely nápor srážející se látky a začaly stálet do všeho. Aby polonahá věrce na sobě neměla jenom kabát z ostudy, skoromanšel přeměnil přehodil svoje sako a úprkem hnali s kopce a domů. Šaty i po vysušení ztratily svoji odívací funkci pro lidi normálního vzrůstu a tak i pro Lenku pozbyly atraktivnosti. Nakonec byla ráda, že je nedostala ona. Takhle příměš se odehrála v květnu 1944 a příměš Wikipedie minisukni vynalezla kostýmní výtvarnice Mary Quant a v roce 1965!!! Prvenství v nošení minisukni nám tedy bylo světem jasně ukradeno, stejně jako mnohá jiná prvenství u vynálezů Jarry Cimrmana.

DEERES